

ся направилъ и закиженъ съ рѣздивы упушены хартіи или съ испрошены стѣкла. *Л. Д. 69 р. 155.*

Упу́щѣ *м. св.* освобожу (изъ темницы): Що че сакая за мене Да давашъ и да предавашъ, Ега си мене упущашъ. *Ч. 353.* Хей фала ти, стар егѹмен Славе Я упущи тройца телале Нѣка ліча през Солѹна града. *Пс. 21—2, 545.*

Упѣ́нѣ *м. св.* натяну, напялю: Защо си упѣнѣлъ тетивѣ? *Р. 99.* Пѣтникъ нарамчилъ празна торба, упѣналъ вѣлнести цѣрвули, набухлалъ черенъ калугерски калпакъ. *Зк. 133.*—**пу́шка**, прицѣлюсь: Упиоеналъ тогавъ Иванъ пушкана нахъ негу, ала нефатила. *Ч. 256.*

Упѣ́тъ *м. св.* **Упѣ́твамъ** *м. дл.* направляю,—вляю: Да го упѣти на правъ пѣтъ. *Л. Д. 73 р. 195.* Създавниче на всичко! обыстри ума, упѣти сѣрдцето ми. *Р. А. 82.*—**са**, направляюсь,—вляюсь: Той ся упѣти къмъ Цариградъ. *Р. 90.* Упѣтили ся на дѣто имъ видѣха очитѣ. *Х. I, 16.* На каде си са упѣтила? *З. 116.* Охрабренъ отъ тоя въздеденъ гласъ ученикѣтъ ся упѣтва къмъ училището. *Л. Д. 70 р. 132.*

Ура *межд. ура.*

Уравнѣ́ *м. св.* **Уравнѣ́вамъ** *м. дл.* уравнию,—ниваю, сглажу,—живаю: Долни заби берѣтъ земѣ, а трѣнье (на вѣлка) ѣк уравниѣтъ, и закривѣтъ зѣрно. *Пк. 53.* За това ли скалитѣ отвалихъ и пропаститѣ уравникъ. *Рш. 78.*

Уради́шѣ *м. св.* **Уради́свамъ** *м. дл.* сдѣлаю, дѣлаю: Стани, стани мое пѣрве либе! Да ти каза шо си урадисахъ на тоета земе. (*Je veux te conter ce que j'ai fait dans le pays lointain*). *Вс. 46.*

Урази́ *ми са м. св. безл.* надѣстъ, опротивѣтъ: Ако едемъ сѣ една гѣзба, лѣсно ще ни са урази́.—Може бы да ви ся урази вече да слушате моитѣ приказки?—Не ми е дотегнѣло! *Л. Д. 69 р. 141.* Найсетѣ като не могатъ и ти сами да засладятъ отъ нѣчто, което да ги привлѣче къмъ наукѣтъ, то вече имъ ся урази и ги досрамѣе отъ прѣхождане до училище и обратно. *иб. р. 165.*

Уракѣ́чѣ* (*Orāqtchi. s. t. Moissonneur*) *с. м.* жнець: Та летнѣхме, пролетнѣхме, Кундисаме тука доло,—шениците, Ала мудро не седѣхме, Разбѣреаме пшеницата. Видѣха ны оуракѣче, Надигоха сѣрповите. *В. 40.*

Уралъ *с. м.* названіе сорной травы: Ако е было обрѣсло много съ троскотъ, съ уралъ и съ другъ буренъ, тогава трѣбува и второй пѣтъ де ся оре плитко. *Л. Д. 73 р. 257.*

Урамá *с. ж.* болѣзнь, причиняемая нечистымъ духомъ:—Отъ что умрѣло (дѣтето)? Умрѣло отъ урамá! казвать. *Л. Д. 69 р. 98.* Магѣи; моры, вампире, урамы и др. т. го плашятъ и му не даватъ да бѣде свѣ-